

Wil en Verlangen

door Ien G.M. van der Pol

Steeds vaker drong de vraag zich aan mij op: wat is het verschil tussen de Wil en het Verlangen, en wat hebben ze met elkaar te maken? Ik ben er maar eens voor gaan zitten.

De Wil

De rationele wil zit in het denken, de ratio, waar we regelmatig op varen, en waar we niet zonder kunnen. De Wil is richtinggevend in die zin, dat de Wil onze motivatie is gericht op iets buiten ons, een persoonlijk doel, iets bereiken of verkrijgen. We streven bijvoorbeeld naar geld, een hogere positie, iets opbouwen, een partner, een kind, geluk. We willen iets maken, krijgen, tot stand brengen. De Wil laat dingen gebeuren, de Wil zorgt ervoor dat wij onze doelen bereiken, de Wil zet aan tot actie, zorgt ervoor dat we stappen zetten in een bepaalde richting. Als het puur en alleen om willen gaat, vergt het kracht van ons, dan drijven we op wilskracht, vastbeslotenheid, doorzettingsvermogen en discipline, die ofwel van buitenaf wordt opgelegd en waaraan we ons conformeren, ofwel die we onszelf opleggen. Wanneer we gebruik maken puur van onze Wil en wilskracht, zonder een dieper onderliggend verlangen, dan is er geen bezieling; dan raken we uiteindelijk psychisch leeg en uitgeput.

Leven op pure Wil, op pure wilskracht kost (te)veel energie waar we geen energie voor terugkrijgen, want in deze situatie worden we niet gevoed maar voeden wij iets of iemand buiten onszelf, een extern doel, een ander.

Het Verlangen

We kennen ook een ander soort wil, een 'hogere' Wil: het Verlangen. Verlangen is eigenlijk ook een wil, namelijk de wil van het hart, van het gevoel en in zeer sterke mate de wil van de ziel, bezieling, die ons naar ons levensdoel leidt: heelheid. Ik (h)erken dit inmiddels en laat mij steeds vaker hierdoor leiden, en het heeft mij veel goeds gebracht.

Verlangen is eveneens richtinggevend; het is onze motivatie van binnen uit gericht op iets dat we missen of ontberen, of wat verloren is gegaan en wat ons dichter bij heelheid kan brengen.

Diep Verlangen kan gepaard gaan met angst (voor het onbekende) en weerstand (niet willen 'toegeven') en ontwijken (het verlangen vervangen door de wil). Het (nog) niet gehoor geven aan het Verlangen geeft dan onrust. Dat is de onrust van hart en ziel die niet gehoord worden. Het overwinnen van deze belemmeringen, het toegeven aan of de overgave aan het Verlangen brengt soms in de eerste instantie pijn (nederig worden, afscheid nemen, de werkelijkheid aanvaarden, het leven accepteren zoals het is). Er is moed voor nodig om deze angst en pijn te overwinnen, maar als je je verbindt met datgene wat je hart en ziel je ingeven, dan zet je grote stappen naar innerlijke rust, naar vrijheid. Gehoor geven aan het Verlangen van hart en ziel brengt ons uiteindelijk altijd bij iets beters, iets diepers, iets groters, iets mooiers; dichter bij heelheid. Verlangen wijst in de richting van je bron, je levensopdracht, je bestemming, van Thuis. Mijn diepe 'Thuis' heb ik ervaren tijdens mijn 'Barcelona-ervaring' (zie "De druppel en de oceaan") en in de grote Liefde die daarna in mijn leven is gekomen. Sinds ik mij met mijn Thuis verbonden weet, ervaar ik een diepe rust, ondanks heftige tegenslagen die in mijn leven gebeuren.

Wanneer Verlangen niet vervuld wordt, uit angst of door omstandigheden en we er toch aandacht aan blijven geven, zal het overgaan in smachten; of, wanneer we er geen aandacht meer aan geven, zal het Verlangen worden gedooft, maar nooit helemaal, het blijft aanwezig diep in ons.

Wil en Verlangen

Wanneer Wil en Verlangen samenvallen en samenwerken, voelt het anders, dan is er het heilige vuur. Dan werken hoofd, hart en ziel samen. Dan ervaren we een drijvende, onuitputtelijke kracht die uitermate sterk kan zijn, waarin we 'flow' ervaren en een vitale energie. Dan geven we energie en ontvangen we ook weer energie terug. Dan ontstaat bezieling en vertrouwen in het

proces en de afloop, hoe die ook zal zijn. Dan is overgave vanzelfsprekend en ervaren we een innerlijk 'weten' wat goed is voor ons, wie we zijn en wat we te doen hebben om onze levensopdracht te vervullen en heel te zijn.

Deze vervulling heb ik ervaren toen ik de Alba-academie bedacht en voor mij zag, en het vervolgens 'gewoon' ben gaan doen. Ik had een groot Verlangen om verbindingen te leggen met zoveel mogelijk mensen en om te delen met zoveel mogelijk mensen. Wil en Verlangen vielen samen, vele mensen werden geïnspireerd, haakten aan, gingen meedoen en gaven het beste van zichzelf. Zo werd het een groot succes, terwijl het niet voelde als een inspanning. Integendeel, het voelde alsof ik er helemaal niets voor hoefde te doen! Het voelde goed en het ging 'vanzelf'.

Misschien bestaat ons diepste Verlangen wel uit de wens om verbinding te leggen met onszelf, om Thuis te komen bij onszelf, heel te zijn en ons van daaruit te verbinden met anderen.

*Als ik gehoor geef aan mijn Wil, bereik ik mijn doel
Als ik gehoor geef aan mijn Verlangen, kom ik Thuis.*